

Ε΄ Κυριακή Των Νηστειών - Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας

Κυριακή, 6 Απριλίου 2025

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

6 Απριλίου ...

Ε΄ Κυριακή Των Νηστειών - Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας ...

Άπῆρε πνεῦμα , σάρξ ἀπερρήη πάλαι ,

Τὸν ὄστινον γῆ κρύπτε νεκρὸν Μαρίας ,

Πρώτη Ἀπριλίου Μαρὶη θάνεν εὖχος ἐρήμου ...

Ἡ Οσία Μαρὶα γεννήθηκε στην Αἴγυπτο , ἔζησε τους χρόνους

του Αυτοκράτορα Ιουστινιανού 527 - 565 μ.Χ. ...

Τον Βίο Της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας συνέγραψε Ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος Πατριάρχης
Ἱεροσολύμων ,

αναφέροντας διάφορα Ἀσκητικά και υμνογραφικά κείμενα που διαποτίζονται ἀπὸ το Πνεῦμα της
Ὁρθοδόξου Θεολογίας και της Ἀσκητικῆς παραδόσεως ...

Ἀπὸ τα δώδεκα χρόνια Της πέρασε στην Αἴγυπτο μια ζωή ασωτίας , διέφθειρε την παρθενία Της ,
εἶχε ασυγκράτητο και ἀχόρταγο το πάθος της σαρκικῆς μείξεως , δεν εἰσέπραττε χρήματα ,

λόγω της σαρκικῆς ἐπιθυμίας που εἶχε , ἀκολούθησε Προσκυνητές που πῆγαιναν στα Ἱεροσόλυμα
για να Προσκυνήσουν Τον Τίμιο Σταυρό ...

Σκοπός της ἦταν να ἔχει πολλούς εραστῆς που θα ἦταν ἔτοιμοι να ικανοποιήσουν το πάθος της ,

περιγράφει η Ίδια ρεαλιστικά τον τρόπο που επιβιβάστηκε στο πλοιάριο , κατά την διάρκεια του ταξιδιού δεν υπήρχε είδος ασέλγειας ...

Εξέφρασε την απορία πώς η θάλασσα υπέφερε τις ασωτίες της , γιατί η γη δεν άνοιξε το στόμα της και γιατί δεν την κατέβασε στον Άδη , επειδή είχε παιδεύσει τόσες ψυχές ,

δεν αρκέστηκε στο ότι διέφθειρε τους νέους , διέφθειρε και πολλούς άλλους από τους κατοίκους της πόλεως , αλλά και από τους ξένους επισκέπτες ...

Στα Ιεροσόλυμα που πήγε περιφερόταν στους δρόμους , αισθάνθηκε βαθιά Μετάνοια από ένα Θαυματουργικό γεγονός ,

ενώ εισερχόταν στο Ναό για να Προσκυνήσει το Ξύλο του Τιμίου Σταυρού , αόρατη δύναμη Την εμπόδισε να προχωρήσει ...

Τότε στάθηκε μπροστά σε μία Εικόνα Της Παναγίας , έδειξε μεγάλη Μετάνοια , ζήτησε την καθοδήγηση και Βοήθεια Της ,

με την Βοήθεια Της Θεοτόκου εισήλθε ανεμπόδιστα αυτή την φορά στον Ιερό Ναό και Προσκύνησε τον Τίμιο Σταυρό ...

Ευχαρίστησε Την Παναγία , άκουσε Φωνή που Την προέτρεπε να πορευθεί στην έρημο πέραν του Ιορδάνη ,

ζήτησε την συνδρομή και την Προστασία Της Θεοτόκου και πήρε τον δρόμο προς την έρημο ...

Πέρασε από την Ιερά Μονή Του Βαπτιστού στον Ιορδάνη ποταμό και κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων ,

στην έρημο έζησε σαράντα επτά χρόνια χωρίς ποτέ να συναντήσει άνθρωπο , τα πρώτα δέκα επτά χρόνια πάλεψε πολύ σκληρά για να νικήσει τους λογισμούς και τις επιθυμίες Της , για να νικήσει τον διάβολο που την πολέμουσε με τις αναμνήσεις της προηγούμενης ζωής ...

Η Μαρία είχε πολλές επιθυμίες φαγητών , ποτών και πολλούς λογισμούς που την ωθούσαν προς την πορνεία ,

όταν ερχόταν κάποιος λογισμός έπεφτε στη γη , την έβρεχε με δάκρυα , δεν σηκωνόταν ...

Συνεχώς Προσευχόταν στην Παναγία , Την οποία είχε Εγγυήτρια της ζωής της Μετάνοιας που έκανε , όταν το υμάτιο της σκίστηκε και καταστράφηκε , έκτοτε παρέμεινε γυμνή ,

καιγόταν από τον καύσωνα , έτρεμε από τον παγετό , μετά από σκληρό Αγώνα με την Χάρη Του Θεού και την συνεχή Προστασία Της Παναγίας , Ελευθερώθηκε από τους λογισμούς , τις επιθυμίες και Μεταμορφώθηκε ...

Λόγω της μεγάλης Πνευματικής Της κατάστασης στην οποία έφθασε η Οσία Μαρία , έλαβε από

Τον Θεό το Διορατικό Χάρισμα , ήταν γυμνή αλλά το σώμα Της υπερέβη τις ανάγκες της φύσεως , λέγει η Ίδια ,

Γυνή γάρ ειμί και γυμνή , καθάπερ όρως και την αισχύνην του σώματός μου άπερικάλυπτον έχουσα ...

Το σώμα τρεφόταν με την Χάρη Του Θεού , στην περίπτωση της , όπως και σε άλλες περιπτώσεις Αγίων , παρατηρούμε ότι αναστέλλονται οι ενέργειες του σώματος ,

η ψυχή Της δεχόταν την ενέργεια Του Τριαδικού Θεού και αυτή η Θεία ενέργεια μεταφερόταν στο σώμα Της ...

Εκείνη την περίοδο Ασκήτεψε σε ένα Μοναστήρι Ο Ιερομόναχος Αββάς Ζωσιμάς ,

ήταν κοσμημένος με Αγιότητα Βίου , Του είχε δοθεί το Χάρισμα , έβλεπε Θεία Οράματα , ζούσε μέχρι τα πενήντα τρία του χρόνια με μεγάλη Άσκησι , ήταν φημισμένος στην περιοχή του ...

Ένας λογισμός υπεροψίας τον βασάνιζε για το αν υπήρχε άλλος Μοναχός που θα μπορούσε να τον ωφελήσει η να Του διδάξει κάποιο καινούργιο είδος Ασκήσεως ,

Ο Θεός για να Τον διδάξει και να τον διορθώσει , του αποκάλυψε ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να φθάσει στην τελειότητα , Του υπέδειξε να πορευθεί σε ένα Μοναστήρι που βρισκόταν κοντά στον Ιορδάνη ποταμό ...

Ο Αββάς υπάκουσε στην Φωνή Του Θεού , πήγε στο Μοναστήρι του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού , εκεί συνάντησε τον Ηγούμενο και τους Μοναχούς ,

Διέκρινε ότι Ακτινοβολούσαν την Χάρη και την Αγάπη Του Θεού , ζώντας έντονη Μοναχική ζωή με ακτημοσύνη , με μεγάλη Άσκησι και Αδιάλειπτη Προσευχή ...

Στο Μοναστήρι υπήρχε ένας κανόνας , την Κυριακή της Τυρινής προ της ενάρξεως της Μεγάλης Σαρακοστής , οι Μοναχοί Κοινωνούσαν των Αχράντων Μυστηρίων ,

Προσεύχονταν και ασπάζονταν μεταξύ τους , έπαιρνε ο καθένας τους τροφές και έφευγαν στην έρημο , για να Αγωνισθούν κατά την περίοδο της Τεσσαρακοστής τον Αγώνα της Ασκήσεως ...

Επέστρεφαν στο Μοναστήρι την Κυριακή των Βαΐων , για να εορτάσουν τα Πάθη , τον σταυρό και την Ανάστασι Του Χριστού ,

Ο Αββάς έλαβε ελάχιστες τροφές , βγήκε από το Μοναστήρι και πορεύθηκε στην έρημο , έχοντας την επιθυμία και την ελπίδα να συναντήσει κάποιον Ασκητή που θα Τον βοηθούσε να φθάσει σε αυτό που Ποθούσε ...

Πορευόταν Προσευχόμενος τρώγοντας ελάχιστα , κοιμόταν όπου βρισκόταν , τυχαία συνάντησε Την Οσία Μαρία την ώρα που Προσευχόταν και ασκούσε την Αδιάλειπτη Της Προσευχή ,

Εκείνη ύψωσε τα μάτια Της στον ουρανό και άπλωσε τα χέρια της , προσπάθησε να πλησιάσει , για να διαπιστώσει τι ήταν αυτό που έβλεπε , αλλά απομακρυνόταν , έτρεχε Ο Αββάς , έτρεχε και Εκείνη ...

Ο Αββάς κραύγαζε με δάκρυα ώστε να σταματήσει , για να λάβει την Ευλογία Του , όμως δεν ανταποκρινόταν , όταν έφθασε κοντά Της τον αποκάλεσε με το μικρό του όνομα , τότε του προκάλεσε μεγάλη εντύπωση ,

Του είπε ότι δεν μπορεί να γυρίσει να τον δει κατά πρόσωπο , γιατί είναι γυναίκα γυμνή και έχει ακάλυπτα τα μέλη του σώματος Της , τον παρακάλεσε αν θέλει , να Της δώσει την Ευχή Του , να της ρίξει ένα κουρέλι από τα ρούχα Του , για να καλύψει το γυμνό σώμα Της ...

Εκείνος έκανε ότι Του είπε , γονάτισε για να λάβει την Ευχή Της , ενώ το ίδιο έκανε και Εκείνη , παρέμειναν και οι δύο γονατιστοί ,

Ο Αββάς αναρωτιόταν μήπως έβλεπε μπροστά Του κάποιο άυλο Πνεύμα , Εκείνη διακρίνοντας τους λογισμούς Του , είπε ότι είναι αμαρτωλή που έχει περιτειχισθεί από το Άγιο Βάπτισμα , είναι χόμα και στάχτη και όχι άυλο Πνεύμα ...

Η Οσία Μαρία κατά την συνάντηση αυτή , Του αποκάλυψε όλη τη ζωή Της , του ζήτησε να πάει την Μεγάλη Πέμπτη της επόμενης χρονιάς , σε έναν συγκεκριμένο τόπο στην όχθη του Ιορδάνη ποταμού , για να την Κοινωνήσει ,

μετά από πολλά χρόνια μεγάλης Μετάνοιας που μεταμόρφωσε την ύπαρξη Της , είχε ακατάσχετο έρωτα να Κοινωνήσει του σώματος και του Αίματος Του Χριστού ...

Ο Αββάς Ζωσιμάς επέστρεψε στο Μοναστήρι χωρίς να πει σε κανένα τι ακριβώς συνάντησε , σύμφωνα με τον κανόνα που υπήρχε σε εκείνη την Ιερά Μονή ,

συνεχώς Παρακαλούσε Τον Θεό να τον Αξιώσει να δει πάλι το ποθούμενο πρόσωπο την επόμενη χρονιά , ήταν στεναχωρημένος γιατί δεν περνούσε ο χρόνος , καθώς ήθελε όλος αυτός ο χρόνος να ήταν μία ημέρα ...

Το επόμενο έτος Ο Αββάς μετά από κάποια αρρώστια δεν μπόρεσε να βγει από το Μοναστήρι στην έρημο , όπως έκαναν οι άλλοι Πατέρες στην αρχή της Σαρακοστής ,

έτσι παρέμεινε στο Μοναστήρι , την Κυριακή των Βαΐων όταν είχαν επιστρέψει οι άλλοι Πατέρες της Μονής , ετοιμάστηκε να πορευθεί στον τόπο που του είχε υποδείξει η Οσία , για να την Κοινωνήσει ...

Την Μεγάλη Πέμπτη πήρε μαζί Του το Σώμα και το Αίμα Του Χριστού , πήρε μερικά σύκα , χουρμάδες , λίγη βρεγμένη φακή και βγήκε από το Μοναστήρι για να Την συναντήσει ,

Εκείνη αργοπορούσε να έλθει στον καθορισμένο τόπο , Εκείνος Προσευχόταν στον Θεό με δάκρυα να μην Του στερήσει λόγω των αμαρτιών του την ευκαιρία να Την δει εκ νέου ...

Μετά την Θερμή Προσευχή Του , Την είδε από την άλλη πλευρά του Ιορδάνη ποταμού , να κάνει το σημείο Του Σταυρού ,

να πατά πάνω στο νερό του ποταμού περιπατούσαν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐπάνω καὶ πρὸς ἐκεῖνον βαδίζουσαν ...

Η Οσία Τον παρακάλεσε να πει το σύμβολο της Πίστεως και το Πάτερ Υμών , Ασπάσθηκε Τον Αββά Ζωσιμά και Κοινώνησε των ζωοποιών Μυστηρίων ,

ὑψωσε τα χέρια Της στον Ουρανό , αναστέναξε με δάκρυα και είπε , Νῦν ἀπολύεις τὴν δούλη σου , ὦ Δέσποτα , κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ , ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου ...

Τον παρακάλεσε να ἔλθει και το επόμενο ἔτος , στο χείμαρρο που Την είχε συναντήσει την πρώτη φορά , ζήτησε την Προσευχή Του , ζήτησε και Εκείνος την Προσευχή Της ,

η Μαρία ἔφυγε κατὰ τον ἴδιο τρόπο με τον οποίο ἦλθε , πατώντας δηλαδή πάνω στα νερά του Ιορδάνη ποταμού ...

Το επόμενο ἔτος σύμφωνα και με την Παράκληση Της Οσίας , Ο Αββάς βιαζόταν να φθάσει προς εκείνο το παράδοξο θέαμα , βάδισε πολλές ημέρες , ἔφθασε στον τόπο εκείνο , ἔψαχνε να την δει , ὁμως δεν Την ἔβλεπε πουθενά , ἄρχισε να Προσεύχεται στον Θεό κατανυκτικά ,

Δείξον μοί , Δέσποτα , τὸν θησαυρόν σου τὸν ἄσυλον , ὃν ἐν τῆδε τῇ ἐρήμῳ κατέκρυψας , δείξον μοί , δέομαι , τὸν ἐν σώματι ἄγγελον , οὐ οὐκ ἔστιν ὁ κόσμος ἀπάξιος ...

Για Τον Αββά Ζωσιμά η Οσία Μαρία ἦταν ἀθικτος Θησαυρός , Ἄγγελος μέσα σε σώμα που ο κόσμος δεν ἦταν ἄξιος να τον ἔχει , Προσευχόμενος με τα λόγια αυτά είδε ,

κεκειμένην τὴν Ὅσια νεκράν καὶ τὰς χεῖρας οὕτως ὥσπερ ἔδει τυπώσασαν καὶ πρὸς ἀνατολᾶς ὄρασαν κειμένην τὸ σχήματι , βρήκε και Δική Της γραφή που ἔλεγε , Θάψον , ἀββᾶ Ζωσιμᾶ , ἐν τούτῳ τὸ τόπῳ τῆς ταπεινῆς Μαρίας Τὸ Λεῖψανο , ἀποδοὺς τὸν χοῦν τῷ χοί , ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον προσευχόμενος , τελειωθείσης , μηνὶ Φαρμουθὶ κατ' Αἰγυπτίους , ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ τοῦ πάθους τοῦ σωτηρίου , μετὰ τὴν τοῦ θείου καὶ μυστικοῦ δείπνου μετάληψιν ...

Την βρήκε Νεκρή , κείμενη στην γη , με τα χέρια σταυρωμένα , βλέποντας προς την ανατολή , βρήκε και γραφή που Τον Παρακαλούσε να Την Ενταφιάσει ,

Η Οσία Μαρία Κοιμήθηκε την ημέρα που Κοινώνησε ...

Γράφει Ο Ἅγιος Σωφρόνιος

καὶ ἦν περ ὠδευσεν ὁδὸν Ζωσιμᾶς διὰ εἴκοσι ἡμερῶν κοπιῶν , εἰς μίαν ὥραν Μαρῖαν διέδραμεν καὶ εὐθὺς πρὸς τὸν Θεὸν ἐξεδήμησεν ...

Ὅταν βρήκε το σώμα Της είχε αποκτήσει ἄλλες Ἰδιότητες , είχε μεταμορφωθεί , Ο Αββάς Ζωσιμάς ἔκλαψε , είπε ψαλμούς κατάλληλους για την περίσταση , με μεγάλη κατάνυξη επιμελήθηκε τα της

Ταφής ,

η γη ήταν σκληρή , Ο ίδιος ήταν προχωρημένης ηλικίας , δεν μπορούσε να σκάψει , βρισκόταν σε απορία , είδε ένα λιοντάρι να στέκεται δίπλα στο Λείψανο Της Οσίας και να γλείφει τα ίχνη της , τότε εκείνος τρόμαξε ...

Το λιοντάρι καλόπιασε Τον Αββά , τον παρακινούσε με τις κινήσεις του και με τις προθέσεις του , να προχωρήσει στον Ενταφιασμό Της , λαμβάνοντας θάρρος από το ήμερο του λιονταριού , το παρακάλεσε να σκάψει και αυτό το λάκκο , για να Ενταφιασθεί το Ιερό Λείψανο Της Οσίας Μαρίας ,

επειδή εκείνος αδυνατούσε , το λιοντάρι υπάκουσε και με τα μπροστινά του πόδια έσκαψε το λάκκο , όσο έπρεπε για να Ενταφιασθεί το σκήνωμα Της ...

Ο Βίος Της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας , δείχνει πως μία πόρνη μπορεί να γίνει κατά Χάριν Θεός , πως ο άνθρωπος μπορεί να γίνει Άγγελος εν σώματι

και πως η κατά Χριστόν Ελπίδα μπορεί να αντικαταστήσει την υπό του διαβόλου προερχόμενη απόγνωση ...

Στο πρόσωπο Της βλέπουμε τον άνθρωπο που αναζητά την ηδονή και κυνηγά τους ανθρώπους για την ικανοποίησή τους , αλλά με την Χάρη Του Θεού μπορεί να εξαγιαστεί τόσο πολύ , ώστε να φθάσει στο σημείο να Την κυνηγούν Οι Άγιοι για να Λάβουν την Ευλογία Της

και να Ασπασθούν το Τιμημένο Της σώμα , να Την σέβονται ακόμα και τα άγρια ζώα ...

Η Οσία Μαρία η Αιγυπτία με την Μετάνοια της , την Βαθιά Της ταπείνωση , την υπέρβαση εν Χάριτι του θνητού και ποθητού σώματος της , προσφέρει παρηγοριά σε όλους τους ανθρώπους , ταπεινώνει εκείνους που υπερηφανεύονται για τα Ασκητικά τους κατορθώματα ,

δεν ημέρωσε μόνο τα άγρια θηρία που υπήρχαν μέσα Της , δηλαδή τα άλογα πάθη , αλλά υπερέβη όλα τα όρια της ανθρώπινη φύσεως , ημέρωσε ακόμη και τα άγρια θηρία της κτίσεως ...

Αυτός είναι ο σκοπός και ο πλούτος της ενανθρωπίσεως Του Χριστού , που φυλάσσεται μέσα στην Εκκλησία , με την αποκαλυπτική Θεολογία και την εν Χριστώ ζωή ο άνθρωπος μπορεί να μεταμορφωθεί ολοκληρωτικά ,

η Εκκλησία Τιμά την Μνήμη Της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας και την Ε' Κυριακή Των Νηστειών
.....

Απολυτίκιο ...

Φωτισθεῖσα ἐνθέως Σταυροῦ τῆ χάριτι , τῆς μετανοίας ἐδείχθης φωτοφανῆς λαμπηδῶν , τῶν παθῶν τὸν σκοτασμὸν λιποῦσα πάνσεμνε , ὄθεν ὡς ἄγγελος Θεοῦ , Ζωσιμᾶ τῷ ἱερῷ , ὠράθης ἐν τῇ ἐρήμῳ , Μαρία Ὅσιε Μῆτερ μεθ' οὐ δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν